

[Hans Nielsen.]

ked af dette Forslag, og det er af Hensyn til Landbruget selv. Det er jo ikke nogen Hemmelighed, at det er i de storagratiske Kredse, at dette Forslag er blevet født og baaret. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup er blevet stemplet som Forslagets Fader, og det er vel ikke helt med Urette. Det gør mig for Resten ondt, at en gammel Politiker, som i saa mange Aar har forfægtet Frihedens Idealer her i Landet, paa sine ældre Dage netop skal være Talsmand for en saadan Forfølgelsespolitik som den, dette Forslag indeholder. Jeg siger, jeg beklager, at det er fra disse Kredse, Forslaget kommer, thi de Herrer, som nu er saa ivrige for dette Forslag, maa stadig erindre, at Arbejdernes Organisationer er internationale, og naar man vedtager strenge Straffebestemmelser, som skal komme over Arbejderne i dette Land, saa forplanter Meddelelsen derom sig hurtigt baade til Tyskland og til England og til andre Lande, og jeg kan jo ikke nægte, at jeg har en Frygt for, at det vil have en særlig daarlig Virkning i England. Den nuværende konservative Regering i England har jo paa Trods af det engelske Venstreparti og paa Trods af Arbejderpartiet gennemført omtrent tilsvarende Straffebestemmelser som dem, man her foreslaar. Det engelske Arbejderparti reagerede voldsomt imod disse Straffebestemmelser, de er i frisk Minde, og Arbejderne tænker selvfølgelig paa, at hvis de faar den konservative Regering i England styrtet, vil de ophæve disse Straffebestemmelser.

Nu er det altsaa Forslagsstillernes Mening, at vi skal vedtage det foreliggende Forslag. Meddelelsen derom vil gaa gennem Pressen og gennem Organisationerne videre til England, og den vil først og fremmest gaa til de engelske Arbejdere, som er det danske Landbrugs bedste Kunder, idet de er store Forbrugere af Smør og Flæsk. Og hvad vil de saa faa at høre i England? De vil faa at høre, at det er de vidtberømte — og ikke uden Grund berømte — danske Landmænd, som paa denne voldsomme Maade slaar ned paa Arbejderne. Jeg synes, at i en Tid, hvor man ser, at de københavnske næringsdrivende har den Dristighed at udtale i Aviserne i offentlige Interviews, at de maa købe Kul i Polen, fordi de polske Arbejdere arbejder billigere end de engelske, kunde det i og for sig være nok med at tirre og drille den engelske Befolkning fra dansk Side, og jeg synes egentlig, at de Herrer, som er saa engelske

for at faa dette Forslag gennemført, kunde føle sig tilfredse ved dette. Det er efter min Formening en farlig Spøg, man her indlader sig paa, at lovgive paa denne Maade og derigennem give den hele Kampagne, der føres i England i Øjeblikket, Vind i Sejlene. Men det maa de Herrer Landmænd jo selv om, jeg udtaler kun min Beklagelse af, at det kommer fra den Side, ligesom jeg i det store og hele paa det dybeste maa beklage, at den danske Bondestand skal være primus motor vedrørende dette Lovforslag. Det forekommer mig, at dette Lovforslag er en Reminiscens fra Krigstidens Galskab, da saa mange i næsten alle Samfundsklasser fik Størhedsvanvid og troede, at de hørte til Samfundets Top, og at det kun gjaldt om at slaa ned paa de smaa. Jeg kunde tænke mig, at adskillige Tusinder af brave Gaardmænd og Bolsmænd o. s. v. nu befinder sig i økonomiske Forhold, som ikke er saa forskellige fra de Arbejdes, som det har været Hensigten at kneble og slaa ned med dette Lovforslag, og at de derfor langt fra nærer den Begjæring for det, som man troede.

Men er det egentlig ikke ogsaa — det Spørgsmaal vil jeg rette til det ærede Medlem Hr. Pinstrup — en Misforstaaelse med dette Lovforslag? Mig bekendt blev det jo egentlig født mellem Underrettsdommen og Højesteretsdommen i Kolindsund-Sagen. Det var Frifindelsen ved Landsretten, som bevirkede, at der kom Vind under Vingerne paa dette Forslag, og saa har man opretholdt det til Trods for, at det ved Højesteretsdommen viste sig, at der var Straffebestemmelser at bringe i Anvendelse overfor sligt, som fandt Sted ved Kolindsund. Jeg synes, at alle disse Ting burde have bevirket, at dette Lovforslags energiske Talsmænd havde taget sig selv i Haarene, som man siger, og sagt: Lad os lægge det til Side til en anden Gang, det rigtige Tidspunkt for saadanne Foranstaltninger er vistnok ikke inde i Øjeblikket. Jeg glæder mig ved at tro, at der i Virkeligheden indenfor Venstre er adskillige og ikke faa, som deler denne min Opfattelse af hele dette Spørgsmaal.

Efter disse mere almindelige Betragtninger skal jeg komme ind paa selve Ændringsforslagene, der er stillet her til anden Behandling, idet man jo fuldstændig har forladt Regeringsforslaget. Jeg kan ikke se, at det er nogen Fordel, at man har forladt Regeringsforslaget. Jeg indrømmer, at Regeringsforslaget var uklart, og at det var urimeligt paa mangfoldige